

การสร้างแผนที่มรดกทางวัฒนธรรมผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน ตำบลหนองคูขาด อำเภอ界บีอ จังหวัดมหาสารคาม

The Project to Construct a Cultural Heritage Map with Participation from the Community of Nong Khu Khad Sub-District, Borabue District, Maha Sarakham

ดิฉา แสงวัฒนาชัย¹, อรภา บัวระภา², เมธินี โคตรดี³

Dita Sangvatanachai¹, Umpa Buarapa², Mathinee Khotdee³

บทคัดย่อ

โครงการสร้างแผนที่มรดกทางวัฒนธรรมผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน ตำบลหนองคูขาด อำเภอ界บีอ จังหวัดมหาสารคาม เป็นโครงการภายใต้โครงการหนึ่งคนหนึ่งศิลปวัฒนธรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ผังเมืองและนฤมิตศิลป์ มหा�วิทยาลัยมหาสารคาม โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณแผ่นดิน ประจำปี พ.ศ.2558 มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาประวัติศาสตร์และความเป็นมาของพื้นที่ตำบลหนองคูขาด สภาพเศรษฐกิจ สังคม กิจกรรม และสถานที่ทางวัฒนธรรมของแต่ละหมู่บ้านในตำบลหนองคูขาด (2) ศึกษาลักษณะทางกายภาพของหมู่บ้านในตำบลหนองคูขาดจากอดีตจนถึงปัจจุบัน เพื่อค้นหาความเชื่อมโยงและอัตลักษณ์ (3) กำหนดแนวทางการสร้างแผนที่มรดกทางวัฒนธรรมให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันของคนในชุมชน และสร้างแผนที่มรดกทางวัฒนธรรมให้เกิดประโยชน์สำหรับชาวชุมชนหรือใช้เป็นแผนที่การท่องเที่ยวต่อไปในอนาคต โดยอาศัยหลักฐานและความทรงจำของคนในชุมชนร่วมกันทั้งคนรุ่นเก่าและคนรุ่นใหม่ การนำเสนอและถ่ายทอดให้เกิดการเชื่อมโยงทางความคิดร่วมกัน เพื่อนำไปสู่การสร้างแผนที่มรดกทางวัฒนธรรม ซึ่งถือว่าเป็นการส่งเสริมความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมค่าของพื้นที่ที่มีความสำคัญเชิงประวัติศาสตร์ โดยกระบวนการศึกษาจะเป็นการศึกษาร่วมกันระหว่างนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ผังเมือง และนฤมิตศิลป์ และชาวบ้านตำบลหนองคูขาด โดยมีการประชุมกลุ่มย่อย และการประชุมกลุ่มเชิงปฏิบัติการ การนำเสนอ รวมทั้งการสัมภาษณ์เชิงลึก ผลจากการศึกษาอกจากผลิตผลคือแผนที่มรดกทางวัฒนธรรมของชุมชนซึ่งทำให้เกิดความเข้าใจถึงอัตลักษณ์ของชุมชนบ้านหัวไทรที่ปราภูจากประเพณีความเชื่อและวิถีการดำรงชีวิตที่ผูกพันอยู่กับภูพื้นท้อง ศิลป์ด้า และเรื่องราวที่เชื่อมโยงกับประวัติศาสตร์ของพื้นที่ชุมชนได้อย่างถูกต้องแล้ว ยังหมายรวมถึงการสร้างแนวทางที่ก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างชุมชน หน่วยงานที่

¹ อาจารย์ประจำ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ผังเมืองและนฤมิตศิลป์ มหा�วิทยาลัยมหาสารคาม Email : dita_neth@hotmail.com

^{2,3} อาจารย์ประจำ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ผังเมืองและนฤมิตศิลป์ มหावิทยาลัยมหาสารคาม

¹ Lecturer, Faculty of Architecture, Urban Design and Creative Arts, Mahasarakham University. Email : dita_neth@hotmail.com

^{2,3} Lecturer, Faculty of Architecture, Urban Design and Creative Arts, Mahasarakham University

เกี่ยวข้องโดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลหนองคูขาด ซึ่งสามารถนำไปบูรณาการไว้ในแผนพัฒนา ตำบล อีกทั้งทั้งยังก่อให้เกิดเครือข่ายและเสริมสร้างพลังการมีส่วนร่วมของชุมชนมากขึ้นอีกด้วย

คำสำคัญ : Murdoch, Murdoch's Way of Life, แผนที่ Murdoch's Way of Life, ภูมิทัศน์ทางวัฒนธรรม

Abstract

The project to construct a cultural heritage map with participation from the community of Nong Khu Khad Sub-District, Borabue District, Mahasarakham is under the One Project One Art and Culture, the Faculty of Architecture, Urban Design, and Creative Arts, Mahasarakham University. The project was allocated the budget in the fiscal year 2015 with an aim to: (1) study the history, background, socio-economic conditions, activities, and cultural places of every village in Nong Khu Khad Sub-District; (2) study the physical characteristics of the villages in Nong Khu Khad Sub-District from the past to the present to determine the connections and identities; (3) establish the approach for cultural heritage mapping for the community's co-learning and to construct a cultural heritage map which will benefit the community people and the neighboring communities and will be used as the future tourism map. The project will be conducted based on the evidences and memories of the community people, both the young and the old generations. Presentations and transfers will be made to connect thoughts that lead to the construction of the cultural heritage map, which is considered one important way to conserve the values of the area with historical significance. The project involves co-studying among the students of the Faculty of Architecture, Urban Design, and Creative Arts, and the people of Nong Khu Khad Sub-District, through small group discussions, workshops, presentations, and in-depth interview. In addition to the production of the community's cultural heritage map, which leads to understanding to the identity of the communities, apparent from beliefs, traditions and lifestyles that are tied to ancestors' tombstones or shrines and historical-related stories of the locality; the study creates a collaboration approach between the community and relevant organizations especially Nong Khu Khad Sub-District Administrative Organization, resulting in integration in the Sub-District development plan and a network that strengthens more community's engagement.

Keywords : Heritage, Cultural heritage, Cultural heritage map, Cultural landscape

บทนำ

จังหวัดมหาสารคามได้ขุดค้นพบโบราณสถานในหลายที่ทั่วทั้งจังหวัด เช่น ถูบ้ำทาง ถูบ้ำ สนาม ถูป้าโพ ถูกะสะทอน ถูน้อยบ้านทิม ถูบ้ำ เขาวา ถูบ้ำแดง ตำบลหนองแสง เป็นต้น ถูเป็นโบราณสถานที่บ่งบอกถึงความสำคัญของพื้นที่ มีคุณค่าและความสำคัญทางประวัติศาสตร์มา ยาวนาน ถูบ้ำแห่งมีอายุยาวนานมากถึงแต่สมัยทวาราวดีตอนปลายถึงต้นของสมัยขอม ช่วงปลายพุทธศตวรรษที่ 16-18 นอกจากความสำคัญที่เกิดขึ้นกับถู แล้วยังถือว่าบริเวณพื้นที่ตั้งว่าเป็นพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ และเป็นพื้นที่สำหรับทำกิจกรรมทางสังคมของในชุมชนที่อยู่รอบข้างในอดีต ซึ่งตำบลหนองคูขาด อำเภอปรือ จังหวัดมหาสารคาม เป็นพื้นที่ที่มีโบราณสถานที่สำคัญอยู่ 2 แห่งคือ “ถูบ้ำหัวนาไทย” และ “ถูบ้ำโคงกู่” ชาวบ้านเรียกว่า “ถูฟู่ถู น้อง” เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวบ้านในตำบลหนองคูขาดเคารพนับถือ โดยมีเรื่องเล่าและตำนานหลายเรื่องที่เล่าต่อสืบทอดกันมาจากชาวบ้านถึงความศักดิ์สิทธิ์ของ “ถูฟู่ถูน้อง” มาตั้งแต่ครั้งปูป่า ตามลาย ด้วย เพราะลักษณะกายภาพของถูในอดีตนั้น พื้นที่ตั้งจะล้อมรอบไปด้วยป่าไม้ ต้นไม้ขันนาดใหญ่และไม้พื้นถิ่นและพืชสมุนไพรอยู่เต็มพื้นที่ และมีสระน้ำขนาดใหญ่อยู่ภายในบริเวณ “ถูน้อง” มีเนื้อที่ประมาณ 16 ไร่ ลักษณะพื้นโดยรอบในปัจจุบันมีพื้นที่ป่าเดิม ไม้พื้นถิ่นและไม้เดิมอยู่เป็นจำนวนมาก อึกทั้งยังมีสระน้ำและหนองน้ำโบราณ ปรากฏอยู่ภายในบริเวณ ชาวบ้านเชื่อว่ามีความเกี่ยวข้องกับถูบ้ำหัวนาไทย หรือ “ถูฟู่” ด้วยมีอาณาเขตล้อมรอบไปด้วยป่าและมีหนองน้ำรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาดใหญ่ เช่นเดียวกับถูน้องแต่ในอดีตนั้นจะมีพื้นที่ใหญ่กว่าประมาณ 18 ไร่ ถูบ้ำหัวนาไทย เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวบ้านหัวนา และคนในชุมชนรอบข้างเคารพนับถือ โดยทุกวันที่ 6 ค่ำ เดือน 6 ของทุกปี ชาวบ้านจะรวมตัวกันจัดพิธีสรงถูกะลายเป็นประเพณีวัฒนธรรมสำคัญประจำ

ของตำบลหนองคูขาด หลังจากนั้นเมื่อถึง 7 ค่ำ เดือน 6 ของปีเดียวกันก็จะทำพิธีสรงก่อนองที่บ้านโคงกู่ โดยชาวบ้านจากหลายหมู่บ้านที่อยู่ใกล้เคียง เช่น บ้านหนองคูใหญ่ บ้านหนองคูขาด บ้านโคงกู่ และอีกหลายหมู่บ้านในตำบลหนองคูขาดจะมาร่วมตัวกันเพื่อทำพิธีสรงถูกะน้อง ซึ่งเป็นพิธีกรรมที่ชาวบ้านถือว่ามีความศักดิ์สิทธิ์มาก

ปัจจุบันด้วยสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้มีการขยายพื้นที่ทำกินและลูกถ้าบริเวณรอบถูกะ โดยเฉพาะ “ถูฟู่” พื้นที่ป่าเดิมที่อยู่รอบบริเวณทั้ง 18 ไร่ ถูกแทนที่โดยพื้นที่เกษตรกรรม เกิดปัญหาการใช้พื้นที่และยากต่อการเข้าถึง เช่น ในวันที่มีการทำกิจกรรมที่มีคนจำนวนมาก เพราะพื้นที่ป่าเดิมลดน้อยลง อึกทั้งยังส่งผลทำให้คุณค่าและความสำคัญทางด้านประวัติศาสตร์ของพื้นที่ลดลงด้วย การใช้พื้นที่และการทำกิจกรรมของคนในชุมชนในอดีต ประเพณีและวัฒนธรรมต่างๆ ได้เลือนหายไปพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ ชาวบ้านและผู้เกี่ยวข้องต้องการที่จะรื้อฟื้นประวัติศาสตร์ความเป็นมา คุณค่าและความสำคัญของพื้นที่ทางวัฒนธรรมขึ้นมาอีกครั้ง ไม่เฉพาะแต่ประวัติศาสตร์ของถูฟู่น้อง ยังรวมถึงพื้นที่อื่นที่มีความสำคัญ เช่น เส้นทางสัญจรในอดีต รูปแบบวิถีชีวิตและประเพณีวัฒนธรรมที่น่าสนใจ กันแต่ละชุมชนในตำบลหนองคูขาด รูปแบบของงานสถาปัตยกรรมของถู เมื่อครั้งอดีต รวมถึงสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับถูกะ และมีความสำคัญทางด้านวัฒนธรรมเพื่อสร้างแผนที่มรดกทางวัฒนธรรมจากหลักฐานและความทรงจำของคนในชุมชน ทั้งคนรุ่นเก่าและคนรุ่นใหม่ให้มีส่วนร่วมในการขุดค้น เรียนรู้ และถ่ายทอดผ่านทางแผนที่มรดกทางวัฒนธรรมร่วมกัน โดยมุ่งหวังว่าแผนที่มรดกทางวัฒนธรรม จะใช้เป็นจุดอ้างอิงร่วมของทุกภาคส่วนในการระบุทรัพยากรทางวัฒนธรรม อันเป็นทุนทางสังคมที่สำคัญของชุมชน โดยมีพื้นฐานมาจากแนวคิดเรื่อง การอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่มีชีวิต (Living Heritage) เน้นการ

มีส่วนร่วมของชุมชนผ่านกระบวนการจัดการทรัพยากรทางวัฒนธรรม โดยมีเนื้อหาครอบคลุมเรื่องประวัติศาสตร์พัฒนาการของชุมชน ที่บอกเล่าเรื่องราวผ่านพัฒนาการของสังคมและมนุษย์ สภาพองค์ประกอบทางกายภาพวัฒนธรรมและทางธรรมชาติที่สำคัญ (Tangible Heritage) รวมถึงองค์ประกอบทางนามธรรม (Intangible Heritage) เช่น วิถีชีวิตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นประชัญญาท้องถิ่น ผู้คนในชุมชนที่จะเป็นผู้ดูแลมรดกทางวัฒนธรรมนั้นๆ ซึ่งมีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงประกอบกันเป็นคุณค่าร่วมของพื้นที่ (Collective Value) โดยเข้มข้น โยงข้อมูลทางประวัติศาสตร์และข้อมูลเชิงประจักษ์ เข้าสู่ผังทางกายภาพ ผ่านการวิเคราะห์และสังเคราะห์อย่างมีส่วนร่วม เพื่อที่จะได้นำไปใช้เป็นฐานคิด และเป็นส่วนหนึ่งของมาตรการและเครื่องมือสำหรับหน่วยงานภาคท้องถิ่นและภาคประชาชนในการร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและเป็นรูปธรรม เป็นการปกป้อง ดูแลรักษาคุณค่าของพื้นที่โดยรวมอย่างรอบด้าน เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนผ่านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมระบุและให้ข้อมูลผ่านการบอกเล่าและสำรวจภาคสนาม ซึ่งจะเป็นการกระตุ้นให้ชุมชนมีช่องทางที่เป็นรูปธรรมในการร่วมบริหารจัดการมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชน เป็นการร่วมสร้างสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมที่มีชีวิต (Living Heritage Environment) ที่ประโยชน์ใช้สอยในปัจจุบันสามารถดำเนินไปได้อย่างสอดคล้องกับการปกปารักษาความสมดุลของระบบในเวททางธรรมชาติและวัฒนธรรมของพื้นที่ (สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2548)

วิธีการศึกษา

โครงการสร้างแผนที่มรดกทางวัฒนธรรม ผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน มีวิธีการดำเนินงานแบ่งออกเป็น 3 ระยะ 4 ขั้นตอน คือ

ระยะต้นที่ ได้แก่ (1) ขั้นเตรียมการ เป็นการสำรวจพื้นที่และสัมภาษณ์ชุมชนเบื้องต้น เพื่อทราบถึงแหล่งข้อมูลที่สำคัญที่จำเป็นต่างๆ เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพและการใช้พื้นที่ทางสังคมในอดีต (2) การเก็บรวบรวมข้อมูล (Collection of Data) ข้อมูลที่ดิบภูมิ (Secondary Data) ได้แก่ ข้อมูลเอกสาร แผ่นไฟล์ดิจิตัล เอกสารที่เกี่ยวข้อง ร่วมกับภาพถ่ายทางอากาศ แผนที่ทางทหาร แผนที่โบราณ และภาพถ่ายของชาวบ้านเกี่ยวกับพื้นที่ศึกษาการสร้างแผนที่มรดกทางวัฒนธรรม ภูมิทัศน์วัฒนธรรม “ตำบลหนองคูขาด” เพื่อนำไปสู่การออกแบบและจัดการกับพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม และเก็บรวบรวมข้อมูลข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้แก่ การสำรวจพื้นที่เพื่อศึกษาและเก็บข้อมูลด้านลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ สภาพเส้นทางสัญจรในอดีตจนถึงปัจจุบันและการใช้ที่ดินโดยรอบ พื้นที่การจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม และปัญหาที่เกิดขึ้น รวมทั้งการสอบถาม และสัมภาษณ์ผู้เฒ่าผู้แก่และคนที่ท่องเที่ยวในชุมชน ประชัญญาบ้านที่มีความรู้เรื่องพื้นที่และมีความรู้เรื่องประวัติศาสตร์ของชุมชน รวมถึงประวัติศาสตร์ของพื้นที่ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ระยะกลาง ได้แก่ (3) การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล (Analysis and Synthesis of Data) โดยการจัดประชุมกลุ่ม ย่อยและกลุ่มใหญ่ เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมกับชุมชนในตำบลหนองคูขาด ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแทนชาวบ้าน ผู้นำหมู่บ้าน ผู้เฒ่าผู้แก่ ตัวแทนเด็กและเยาวชน ครู อาจารย์จากสถานศึกษาในพื้นที่ ตัวแทนองค์กรบริการส่วนตำบลหนองคูขาด เพื่อทำการระดมความคิดเห็นและร่วมกันสรุปและอภิปรายความต้องการของคนในชุมชน และเพื่อหาความสำคัญของและความเชื่อมโยงของพื้นที่ทางประวัติศาสตร์ คันหาอัตลักษณ์ของชุมชนที่เคยมีและที่สูญหายไปเพื่อการสร้างแผนที่ทางวัฒนธรรมร่วมกัน และระยะปลาย ได้แก่ (4) การสรุปผล โดยจัดทำแผนที่มรดกทางวัฒนธรรม

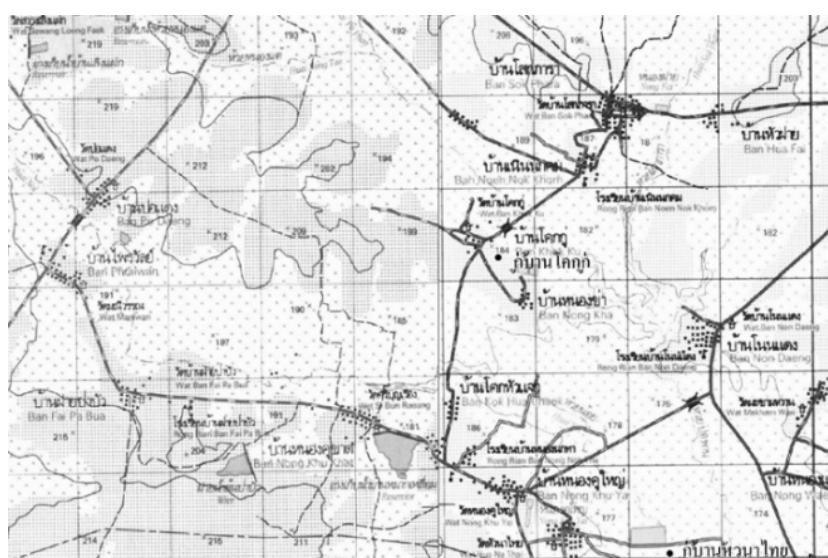
เพื่อให้ชุมชนตำบลหนองคูขาดได้นำไปใช้ประโยชน์ต่อไป โดยใช้ระยะเวลา 6 เดือน เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 เดือน กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ 31 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2558

พื้นที่ดำเนินการและบริบทชุมชน

พื้นที่บ้านหัวนาไทย และบ้านหนองคูขาด
ตำบลหนองคูขาด อำเภอกรือ จังหวัด
มหาสารคาม ตั้งห่างจากที่ว่าการอำเภอกรือ ทาง
ทิศใต้ ประมาณ 16 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด
ประมาณ 53 ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกัน
ตำบลต่างๆ โดยทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลลังไชย
อำเภอกรือ จังหวัดมหาสารคาม ทิศใต้ ติดต่อกับ
ตำบลขวาไร่ อำเภอโนนเชือก จังหวัดมหาสารคาม
ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลโนนแดง อำเภอ
กรือ จังหวัดมหาสารคาม ทิศตะวันตก ติดต่อกับ
ตำบลเลิงแฟก กิ่งอำเภอกรือ จังหวัดมหาสารคาม
ลักษณะภูมิประเทศ มีทิ้งเป็นพื้นที่ลูกคดล่อนตื้น
ที่ราบและที่ลุ่ม พื้นที่ทั่วๆ ไปของตำบลมีความสูง
จากระดับน้ำทะเล 150-200 เมตร พื้นที่ราบบาง
ส่วนของตำบลมีการดำเนินส่วนพื้นที่ราบสูงมีการ
ปลูกพืชไร่สมรรถนะดิน ชดดินที่พบรากในตำบล

ได้แก่ ดินชุดโคราช ดินชุดโคราช ดินชุดน้ำพอง และ ดินชุดอุบล หรือดินร่วนปนทราย บางแห่งยังพบดิน ที่มีสูกรังหรือกรวดปะปนอยู่ มีคุณสมบัติไม่เหมาะสม สมต่อการนำมาใช้เพาะปลูก ดินเหล่านี้ต้องการ การบำรุงรักษาเป็นพิเศษ ดินมีความสามารถในการ อุ้มน้ำต่ำ เสียงต่อการขาดแคลนน้ำในระยะเวลาที่ ฝนทึบช่วง ความเน่าเสียของดิน (องค์การบริหาร ส่วนตำบลหนองคูขาด, 2558)

ชาวบ้านดำเนินหลอนองคุขاذประกอบด้วย
หมู่บ้าน 14 หมู่บ้าน ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบ
อาชีพเกษตรกรรม นอกจากนั้นยังมีการทำไร่มัน
สำปะหลัง ปลูกผักและเลี้ยงสัตว์ เมื่อเว้นว่างจาก
การทำอาชีพหลักชาวบ้านก็มีการประกอบอาชีพ
เสริมรายอย่างที่บ่งบอกถึงประเพณีวัฒนธรรมที่
สืบทอดกันมาจากการรุ่นสู่รุ่นและยังถ่ายทอดด
ภูมิปัญญาณสู่ลูกหลานในรุ่นต่อมา เช่น การสาน
กระดิบข้าว การทอเสื่อ การปลูกหม่อนเลี้ยงไหม
กระบวนการทอผ้าไหมมัดหมีที่นับว่าเป็น
เอกลักษณ์ของชาวบ้านในจังหวัดมหาสารคามรวม
ถึงชาวบ้านในตำบลหลอนองคุขاذด้วย

ภาพประกอบที่ 1 แผนที่ตำบลหนองคายด

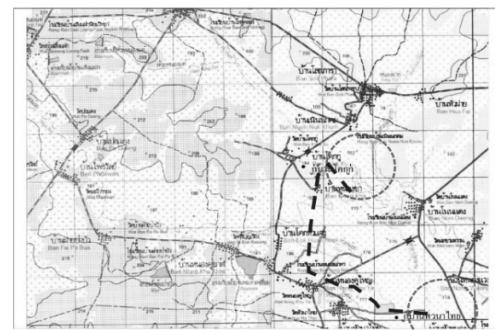
ที่มา : องค์การบริหารส่วนตำบลหนองคูขาด, 2558. <http://nongkhukhad.go.th>.

อภิปรายผล

โครงการการสร้างแผนที่มรดกทางวัฒนธรรมผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน ตำบลหนองคูขาดอำเภอเมืองจังหวัดมหาสารคาม มากจากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวความคิดและทฤษฎีเรื่องแนวคิดเรื่องการมีส่วนร่วม และกระบวนการมีส่วนร่วม ความหมายและความสำคัญของมรดกทางวัฒนธรรม (Cultural heritage) และภูมิทัศน์ทางวัฒนธรรม (Cultural landscape) และโดยอาศัยการสัมภาษณ์เชิงลึกชาวบ้าน ผู้เฒ่าผู้แก่ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลมาทำการวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางสร้างแผนที่มรดกทางวัฒนธรรมตำบลหนองคูขาด บริเวณชุมชนบ้านหนองคูขาด และบ้านหัวนาไทย ซึ่งเป็นที่ตั้งของกู่พี่และกู่น่อง

กระบวนการระยะต้นน้ำ เริ่มจากการทำการสำรวจเบื้องต้น โดยจากการสำรวจชุมชนตำบลหนองคูขาด ในหลายหมู่บ้าน พบรากวัตถุโบราณที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญ บางแห่งก็มีการค้นพบขันส่วนโบราณวัตถุ ข้าวของเครื่องใช้แต่ยังไม่เพียงพอต่อการขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถาน จึงยังไม่ได้มีการระบุลงในแผนแม่บทที่การขึ้นทะเบียนโบราณสถานจังหวัดมหาสารคามที่สำคัญ (กรมศิลปากร, มปท.) ดังเช่น พื้นที่หมู่บ้านหัวนาไทย และบ้านโโคก กู่พี่มีการค้นพบกู่บ้านโโคก และกู่บ้านหัวนาไทย ซึ่งชาวบ้านถือว่าเปรียบดัง “กู่พี่กู่น้อง” เป็นที่นับถือครั้ทราและเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของคนในตำบล มีเรื่องเล่าและตำนานหลายเรื่องที่เล่าสืบทอดต่อกันมาถึงความศักดิ์สิทธิ์ของกู่มานั้นแต่ครั้งปัจจุบันฯ ลักษณะทางกายภาพของกู่น่องในอดีตนั้น พื้นที่จะล้อมรอบไปด้วยป่าไม้มีต้นไม้ขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นพรรณไม้พื้นถิ่นและสมุนไพรรายรอบเต็มพื้นที่ โดยกู่บ้านหัวนาไทย ได้ชื่อว่าเป็น “กู่พี่” เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวบ้านหัวนาไทยและชุมชนรอบข้าง โดยทุกวันขึ้น 6 ค่ำ เดือน 6 ของทุกปี ชาวบ้านจะรวมตัวกันจัดพิธีสรงกู่ ที่กล่าวเป็น

ประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญประจำชุมชน และหลังจากสรงกู่พี่ เมื่อถึงวันขึ้น 7 ค่ำ เดือน 6 ของปีเดียวกัน ชาวบ้านก็จะประกอบพิธีสรงกุ่นองที่บ้านโโคก กู่ที่อยู่ใกล้เคียงกัน โดยพิธีสรงกู่ ชาวบ้านนำนำดอกไม้ ธูปเทียนไปไหว้ และจัดให้มีพิธีกรรมทางศาสนา เช่น การสาวดมตี้ไหว้พระ การทำบุญ การละเล่นต่างๆ นอกจากนี้ ยังประกอบไปด้วยหนอน้ำสำคัญ ดังเช่น หนอนมะค่า หรือหนอนข่า หนองแวง หนองมน หนองบัวน้อย และหนองดินแดง เป็นต้น ซึ่งถือเป็นหนอน้ำสำคัญในอดีต ที่ยังปรากฏอยู่ในชุมชนและจากคำบอกเล่าของชาวชุมชน

ภาพที่ 2.4 เส้นทางเชื่อมโยงระหว่างกู่พี่ (บ้านหัวนาไทย) และกู่น่อง (บ้านโโคก)

ภาพประกอบที่ 2 เส้นทางเชื่อมโยงระหว่างกู่พี่และกู่น่องและโบราณวัตถุที่ค้นพบใกล้กับบ้านหัวนาไทย

ภาพประกอบที่ 3 ประเภทนิสัตถ์บ้านหัวนาไทย

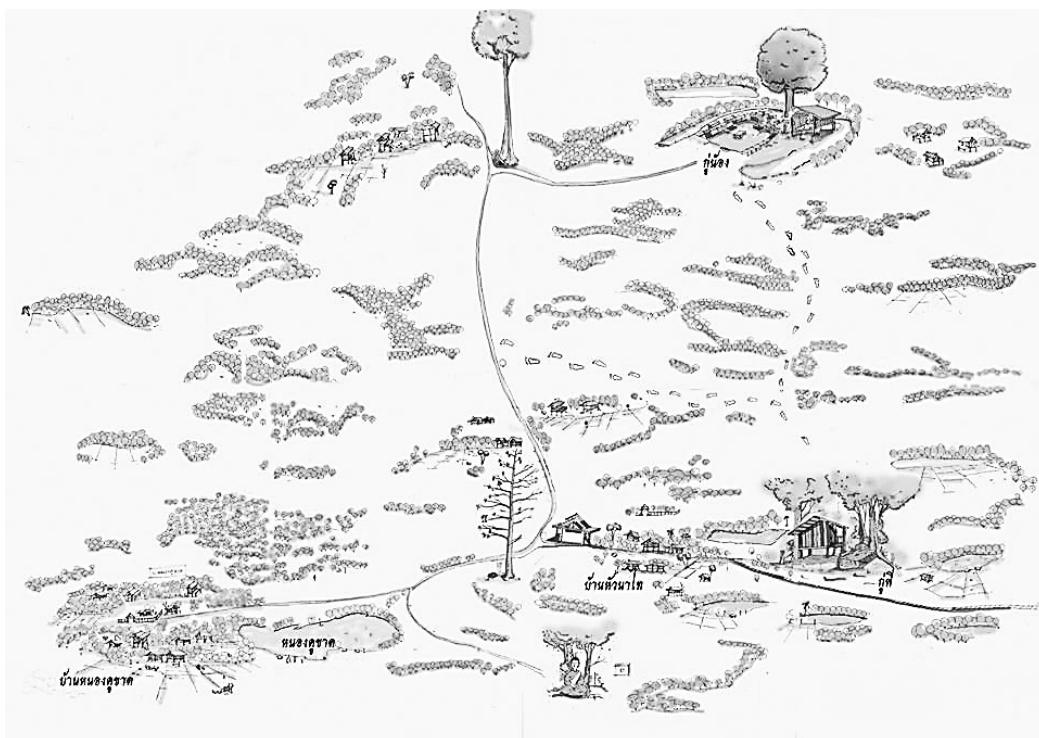
จากแนวความคิดดังกล่าวกระบวนการใน
ระยะกลางนี้จะเป็นการนำข้อมูลมาวิเคราะห์และ
สังเคราะห์มาสู่กระบวนการวิเคราะห์การสร้าง
แผนที่ทางวัฒนธรรมร่วมกับการลงพื้นที่สำรวจและ
การสัมภาษณ์เชิงลึกจากชาวบ้านในตำบลหนองคู
ขาด โดยให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การสร้างให้เกิดการ
เรียนรู้ การสร้างความเข้าใจที่ดีต่อกัน การสร้าง
ความภาคภูมิใจในการเป็นเจ้าของพื้นที่ และมีการ
สรุปแนวความคิดหลักร่วมกันทั้งทีมนิสิต อาจารย์
ชาวบ้าน อุกมาเป็นผังแผนที่ทางวัฒนธรรม ใน
ระยะปลายน้ำ ที่แสดงตำแหน่งสำคัญ ได้แก่ ถ้ำพีกู
นอง ตำแหน่งความสัมพันธ์ และการเชื่อมถึงกัน
ของชุมชนบ้านหนองคูขาด และบ้านหัวไทร ซึ่ง
เป็นส่วนหนึ่งของชุมชนในตำบลทั้งหมด (gap
ประกอบที่ 6)

ภาพประกอบที่ 4 การสร้างแผนที่มรดกทางวัฒนธรรมร่วมกับชุมชน

ภาพประกอบที่ 5 สื่อประชาสัมพันธ์โครงการการสร้างแผนที่มรดกทางวัฒนธรรมผ่านกระบวนการวี
ส่วนร่วมของชุมชน ตำบลหนองคูชาด อำเภอปรือ จังหวัดมหาสารคาม

ภาพประกอบที่ 6 แผนที่มุ่งทางวัฒนธรรม ตำบลหนองคูขาด อำเภอปรือ จังหวัดมหาสารคาม

สรุปและเสนอแนะ

ผลการศึกษาในครั้งนี้ได้ตอบสนอง
วัตถุประสงค์และ คือ การศึกษาประวัติศาสตร์ความ
เป็นมาของภูมิปัญญา ศึกษาสภาพเศรษฐกิจ สังคม
กิจกรรมและสถานที่ทางวัฒนธรรมของแต่ละ
หมู่บ้านตำบลหนองคูขาด บริเวณชุมชนบ้านหนอง
คูขาด และบ้านหัวนาไทย การศึกษาลักษณะทาง
ภาษาพ้องหมู่บ้านจากอดีตและปัจจุบัน เพื่อ
ค้นหาอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของชุมชนเพื่อหา
แนวในการสร้างแผนที่มรดกทางวัฒนธรรมเพื่อการ
เรียนรู้ร่วมกันของคนในสังคม และเพื่อพัฒนาแผนที่
มรดกทางวัฒนธรรมให้กลายเป็นแผนที่ในการท่อง
เที่ยวต่อไปได้ในอนาคต ก่อให้เกิดความร่วมมือกัน
ของชาวชุมชนและมหาวิทยาลัยในการทำนุบำรุง
ศิลปวัฒนธรรมและคุณค่าของมรดกให้คงอยู่ เสริม
สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนผ่านกระบวนการแลก
เปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน มีความเป็นอันหนึ่งอัน

เดียวกัน และที่สำคัญเป็นการส่งเสริมการรับรู้สาธารณะให้มีชั้นบรรทัดหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของพื้นที่ของตน

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยในครั้งนี้เป็นหนึ่งในโครงการหนึ่ง
คณะหนึ่งศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยมหा�สาราม
ซึ่งคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และนักมีตศิลป์ ได้
รับงบประมาณสนับสนุนจากงบประมาณแผ่นดิน
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 โดยกองวิจัยและ
บริการวิชาการ ร่วมกับกองกิจการนิสิต
มหาวิทยาลัยมหा�สาราม ทางผู้วิจัยขอ
ขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขอขอบพระคุณท่าน
ผู้ใหญ่หมู่บ้าน ผู้นำชุมชน ประชารษฎร์ชุมชน ชาวชุมชน
บ้านหนองคุขاد และบ้านหัวนาไทย นักเรียน
นักศึกษา องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองคุขاد
และผู้ส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน มา ณ ที่นี่

เอกสารอ้างอิง

- กรมศิลปากร. (มปท.). แผนที่การขึ้นทะเบียนโบราณสถานจังหวัดมหาสารคาม.
- สีสระหวาน วงศ์กะตัญญู. (2550). ทฤษฎีการเมืองร่วม. อ้างใน <https://www.gotoknow.org/posts/482092>.
- ชิต นิลพานิช และกุลชน ธนาพงศ์ชร. (2532). การเมืองร่วมของประชาชนในการพัฒนา ชนบท. ใน เอกสาร การสอนชุดวิชาความรู้ที่นำไปสู่การพัฒนาระดับตำบล หมู่บ้าน (พิมพ์ครั้งที่ 3, หน่วยที่ 8) . นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. หน้า 350. อ้างใน <https://www.gotoknow.org/posts/482092>
- วันรักษาสิ่งแวดล้อมโลกไทย. (2531). การพัฒนาชนบทไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. หน้า 10. อ้างใน <https://www.gotoknow.org/posts/482092>
- ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ. (2557). คู่มือการออกแบบบริการ. กรุงเทพฯ : ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC).
- องค์การบริหารส่วนตำบลหนองคูขาด. (2558). ข้อมูลตำบลหนองคูขาด. <http://nongkhukhad.go.th>.

การสัมภาษณ์

- เฝ่าจ้า 1, เฝ่าจ้า 2, พิมพา คำด้วง. (11 มีนาคม 2558). สัมภาษณ์. ชาวชุมชนบ้านหัวนาไทย.
บุญเพ็ง แสงโฑต. (11 มีนาคม 2558). สัมภาษณ์. ชาวชุมชนบ้านหัวนาไทย.
เสา คำด้วง. (11 มีนาคม 2558). สัมภาษณ์. ชาวชุมชนบ้านหัวนาไทย.